

Postanowienie Sądu z dnia 7 października 2016 r. – Słowenia/Komisja**(Sprawa T-12/16) ⁽¹⁾****[EFRG i EFRROW — Wydatki wyłączone z finansowania — Wydatki poniesione przez Słowenię —
Przyjęcie decyzji wykonawczej (UE) 2016/1059 — Umorzenie postępowania]**

(2017/C 006/47)

Język postępowania: słoweński

Strony

Strona skarżąca: Republika Słowenii (przedstawiciel: L. Bembič, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Rous Demiri i D. Triantafyllou, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie oparte na art. 263 TFUE i zmierzające do stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/2098 z dnia 13 listopada 2015 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. 2015, L 303, s. 35) w zakresie, w jakim decyzja ta dotyczy Republiki Słowenii.

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie skargi zostaje umorzone.
- 2) Komisja Europejska pokrywa własne koszty, jak również koszty poniesione przez Republikę Słowenii.

⁽¹⁾ Dz.U. C 98 z 14.3.2016.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 11 listopada 2016 r. – Solelec i in./Parlament**(Sprawa T-281/16 R)****[Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Zamówienia publiczne na roboty budowlane —
Postępowanie przetargowe — Prace z zakresu instalacji elektrycznej (wysokoprądowej) w ramach projektu
rozbudowy i modernizacji budynku im. Konrada Adenauera Parlamentu w Luksemburgu — Odrzucenie
oferty jednego z oferentów i udzielenie zamówienia innemu oferentowi — Wniosek o zawieszenie
wykonania — Brak pilnego charakteru]**

(2017/C 006/48)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Solelec SA (Esch-sur-Alzette, Luksemburg), Mannelli & Associés SA (Bertrange), Paul Wagner et fils SA (Luksemburg), Socom SA (Foetz) (przedstawiciel: adwokat S. Marx)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: M. Mraz i L. Chrétien, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek na podstawie art. 278 i 279 TFUE o zawieszenie wykonania, po pierwsze, decyzji Parlamentu z dnia 27 maja 2016 r. o odrzuceniu oferty złożonej przez skarżących dotyczącej części 75 w przetargu o sygnaturze INLO-D-UPIL-T-15-AO6 dotyczącym projektu rozbudowy i modernizacji budynku im. Konrada Adenauera w Luksemburgu, a po drugie, decyzji o udzieleniu tej części zamówienia innemu oferentowi.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Postanowienie z dnia 9 czerwca 2016 r. w sprawie T-281/16 R zostaje uchylone.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 25 października 2016 r. – La Quadrature du Net i in./Komisja**(Sprawa T-738/16)**

(2017/C 006/49)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: La Quadrature du Net (Paryż, Francja), French Data Network (Amiens), Fédération des Fournisseurs d'Accès à Internet Associatifs (Fédération FDN) (Amiens) (przedstawiciel: adwokat H. Roy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2016/1250 z dnia 12 lipca 2016 r. za sprzeczną z art. 7, 8 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;
- stwierdzenie nieważności tej decyzji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżące podnoszą cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”) ze względu na uogólniony charakter gromadzenia danych dopuszczonego uregulowaniem Stanów Zjednoczonych. Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/1250 z dnia 12 lipca 2016 r., przyjęta na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, w sprawie adekwatności ochrony zapewnianej przez tarczę prywatności UE-USA (zwana dalej „zaskarżoną decyzją”) dokonała takiego naruszenia, jako że nie zawiera stwierdzenia, że uregulowanie Stanów Zjednoczonych powoduje w szczególności naruszenie zasadniczej istoty prawa podstawowego do poszanowania życia prywatnego zagwarantowanego w art. 7 karty.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia karty w zakresie, w jakim w zaskarżonej decyzji niesłusznie stwierdzono, że tarcza prywatności UE-USA zapewnia stopień ochrony praw podstawowych merytorycznie równoważny stopniowi gwarantowanemu w Unii pomimo braku ograniczenia dopuszczonych przez uregulowanie Stanów Zjednoczonych działań do tego, co absolutnie konieczne.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia karty z uwagi na to, że w zaskarżonej decyzji nie wzięto pod uwagę tego, że uregulowanie Stanów Zjednoczonych nie przewiduje skutecznej skargi, i pomimo tego uchybienia stwierdzono wyżej wspomnianą równoważność ochrony.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia karty ze względu na to, że w zaskarżonej decyzji stwierdzono w sposób oczywiście błędny, że tarcza prywatności UE-USA zapewnia ochronę równoważną ochronie gwarantowanej w Unii, i to pomimo tego, że uregulowanie Stanów Zjednoczonych nie przewiduje niezależnej kontroli.